

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Folketingets Kommunaludvalg

Dato: 29. maj 2012
Enhed: Kommunaløkonomi
Sagsbeh.: DEPPHO
Sags nr.: 1202542
Dok nr.: 932398

Folketingets Kommunaludvalg har den 16. maj 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L 187) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 1:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 16/5-12 fra Rafn & Søn, jf. L 187 - bilag 5."

Svar:

I forlængelse af Rafn & Søns hørings svar (L 187 - bilag 5) har samme firma efterfølgende fremsendt et notat (L 187 - bilag 6), som udvalget også har anmodet om kommentarer til, jf. spørgsmål 42.

Da bilag 6 i et vist omfang er en uddybning af bilag 5 vil begge bilag blive kommenteret under ét i det følgende.

Indledningsvist kan der være anledning til at fremhæve, at grundskatteloftet blev indført af den tidligere regering med det formål at begrænse den årlige stigning i den kommunale ejendomsskat ved at indføre et loft over, hvor meget den enkelte grundejers grundskyld ved uændret grundskyldspromille kan stige fra år til år.

Fra bemærkningerne til lov nr. 1047 fra 2002 kan bl.a. anføres fra de almindelige bemærkninger afsnit 1. *Formål:* "Formålet med lovforslaget er at begrænse stigningen i ejendomsskatten for grundejere...", og fra afsnit 2.2. *Forslaget:* "Med ordningen indføres med virkning fra skatteåret 2003 en stigningsbegrænsning således at den enkelte grundejer i hvert enkelt år vil blive afskærmet mod skattevirkningen af grundværdistigninger ud over denne grænse."

Formålet var og er således ikke at sikre grundejerne en generelt lavere beskatning, men alene at det i perioder med store stigninger i grundværdierne sikres, at grundejerne afskærmes for virkningerne af disse stigninger. Herved vil grundejerne så at sige først med en vis forsinkelse nå op på at betale skat af den aktuelle vurdering minus evt. fradrag for forbedringer og fritagelser.

Bemærkningen i henvendelsen fra Rafn & Søn om, at en årlig ejendomsskat på 6.800 kr. ikke er udtryk for et skattehul kan ses som et forsøg på at bringe diskussionen over i, om der absolut set er tale om en rimelig beskatning i en given situation. En sådan målestok kan selvsagt ikke opstilles, og da slet ikke benyttes til at afgøre, om den foreslåede ændring er rimelig eller ej.

Det foreliggende lovforslag tager sigte på at løse det problem, at det i forbindelse med skatteopkrævningen for 2012 er blevet afdækket, at lovens § 1, stk. 4 rummer en uhensigtsmæssig beregningsregel af grundskatteloftet i de sager, der er omfattet af bestemmelsen.

Som anført i lovforslagets bemærkninger, skal der i de situationer, der er omfattet af bestemmelsen, ske en omberegning af skatteloftet og eventuelle fradrag for forbedringer opgjort i det aktuelle års prisniveau føres tilbage og fratrækkes den af told- og skatteforvaltningen ansatte grundværdi i basisåret, som er opgjort i basisårets prisniveau. Det betyder, at der i den ansatte grundværdi i basisåret fratrækkes et fradrag, som er opgjort i et senere års højere prisniveau.

Resultatet er, at en gruppe grundejere helt undgår at betale ejendomsskat eller får en meget lav skat.

Rafn & Søn er enig i, at det ikke kan være meningen, at nogle grundejere slet ikke skal betale ejendomsskat og peger her først på, at den nuværende regel ikke sikrer, at fradrag for forbedringer ikke bliver større end, at der er plads til den såkaldte råjordsværdi i loftsregningen.

Det er ministeriet enig i, men finder ikke at en løsning, der alene løser dette problem, er tilstrækkelig. Der vil således fortsat kunne blive tale om en meget lav beskatning i en lang årrække frem til, at loftet måtte nå op til den aktuelle vurdering.

Rafn & Søn er dernæst inde på overvejelser om en løsning, hvor fradrag fortsat fratrækkes i basisåret, dog nu ikke opgjort i det aktuelle års prisniveau men basisårets prisniveau.

En løsning i den retning har været under overvejelse i ministeriet, men er af flere grunde blevet fravalgt. Løsningen vil bl.a. komplicere reglerne om beregning af grundskatteloftet yderligere, samtidig med at den vil være kompliceret og formentlig tidskrævende at implementere. Som minimum vil løsningen komplicere administrationen med tilhørende risiko for fejl.

Som anført i lovbemærkningerne indebærer den løsning, som er indeholdt i lovforslaget, en afskaffelse af den fradragsret, der var forudsat i den nuværende bestemmelse i § 1, stk. 4. Løsningen indebærer således en skærpelse af skatten i forhold til den nuværende bestemmelse, idet forbedringer af grunden, som medfører en højere vurderingsansættelse i basisåret nu ikke længere vil få fratrukket noget fradrag, som knytter sig til forbedringen. Løsningen vil imidlertid alt andet lige betyde en videreførelse af den beskatning kommunerne i praksis har foretaget til og med 2011.

For borgerne betyder lovforslaget altså en videreførelse af de niveauer for skatten, som den faktiske administration frem til og med 2011 indebar.

Det skal samtidigt understreges, at lovforslaget ikke indebærer, at fradrag for forbedringer ikke længere kan bevirke en lavere skat. Fradraget skal således fortsat fratrækkes i årets aktuelle vurdering i henhold til § 1, stk. 2, nr. 1. Og det betyder, at grundejere fortsat får en lavere skat som følge af fradraget, når

skatten beregnes af den aktuelle grundværdi, dvs. når det afgiftspligtige grundlag svarer til beregningen efter § 1, stk. 2, nr. 1.

For så vidt angår provenuberegninger i forhold til det fremlagte høringsforslag, har ministeriet tidligere i høringsnotat af 10. maj 2012 anført et skøn på i størrelsesordenen 113 mio. kr. sammenlignet med 2012. Som anført er skønnet baseret på, at kommunerne for nyligt har tilbagebetalt et tilsvarende beløb for 2011. Dette beløb udgør i hovedsagen differencen mellem skatten opgjort efter de gældende regler og den tidligere kommunale praksis for beregning af skatten, som nu foreslås lovfæstet. Tilbagebetalingen omfattede dog også enkelte andre sager. Ud af tilbagebetalingen udgjorde § 1, stk. 4 ca. 100 mio. kr. inkl. renter, jf. besvarelsen af spørgsmål 2.

Når ministeriet har anført et skøn på i størrelsesordenen 113 mio. kr. sammenlignet med 2012 og ikke de 100 mio. kr. minus renter, er det indgået, at der må forventes en vis stigning fra 2011 til 2012. Der er imidlertid ikke forsøgt skønnet mere detaljeret over udfaldet af verserende klagesager på området, hvor mange nye ejendomme der måtte blive omfattet af reglerne eller opregulering med reguleringsprocenten. Der er altså tale om et konservativt skøn i forhold til at illustrere problemet med den eksisterende lovbestemmelse.

I det omfang flere grunde måtte blive omfattet af bestemmelsen i § 1, stk. 4, vil det indebære et større provenu. Eller anderledes udtrykt har provenutabet ved korrektionen af den tidligere praksis i så fald været endnu større. Dette understreger imidlertid blot behovet for, at loven ændres, idet konsekvensen i modsat fald er, at endnu flere grundejere ikke vil skulle betale skat eller betale en meget lav skat.

Som bilag 6 fra Rafn & Søn tydeligt illustrerer, vil det være en særdeles kompliceret opgave og vil skulle baseres på mange antagelser at udarbejde mere detaljerede skøn over udviklingen i provenuet over de kommende år. Ministeriet har ikke umiddelbart grundlag for at gå nærmere ind i beregningen i bilag 6, jf. også besvarelsen af spørgsmålene 17, 19-23 og 25-29.

I forhold til antallet af nye ejendomme skal det dog bemærkes, at der i følge Danmarks Statistik i 2010 og 2011 årligt har været knap 12.000 nye boliger. Dertil skal endvidere bemærkes, at ikke alle nye boliger bliver påvirket af lovforslaget. For det første skal der være tale om, at grunden falder ind under § 1, stk. 4, det vil sige, at der skal være tale om nye grunde eller grunde, hvor der er sket ændring af grundens areal, anvendelse eller planforhold. For det andet skal der være givet et fradrag for forbedringer, og beskatningen skal ske på grundlag af skatteloftsberegningen. Økonomi- og Indenrigsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger til kvalificeret at skønne over, hvor mange af de nye boliger, der kan være berørt.

Endvidere synes det at være lagt til grund i bilag 6, at der i forhold til det samlede skøn over tilbagebetalinger for såvel § 1, stk. 4 som stk. 5 på 1,2 mia. kr., som fremgår af Rigsrevisionens beretning 2/2011, og som er forbundet med stor usikkerhed, kun skulle være tilbagebetalt 40 pct. Med tilbagebetalingen i påsken i år er der dog tale om godt 50 pct.

Efter ministeriets opfattelse er det afgørende imidlertid ikke, hvad differencen mellem lovforslagets bestemmelse og den eksisterende lovbestemmelse udgør i provenumæssig henseende. Lovforslaget har nemlig ikke til hensigt at tilvejebringe et større provenu sammenlignet med den oprindelige opkrævning af ejendomsskatten, som kommunerne foretog frem til og med 2011.

Hensigten er som tidligere anført at lovfæste den praksis for beregning af grundskylden i de omfattede sager, som kommunerne anvendte frem til og med 2011, således at der ikke – på grund af en uheldig formulering af den eksisterende lov - bliver tale om en uacceptabel lav beskatning for visse skatteydere.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager